

CZU: 343.232:343.35

FAPTA PREJUDICIABILĂ ÎN CAZUL INFRAȚIUNILOR DE NEGLIJENȚĂ ÎN SERVICIU (art.329 CP RM)

Sergiu BRÎNZA, Igor SERBINOV

Universitatea de Stat din Moldova

În articolul de față analizei este supusă fapta prejudiciabilă, privită ca semn al laturii obiective a infracțiunilor prevăzute la art.329 CP RM. Sunt stabilite caracteristicile celor două modalități normative ale acestor fapte prejudiciabile. Se arată că în art.329 CP RM prin „îndeplinirea necorespunzătoare” se înțelege „îndeplinirea prin încălcarea legii”. În context, prin „lege” se înțelege, inclusiv, o reglementare secundară emisă de Guvern, de altă autoritate a administrației publice centrale sau locale etc., care vine să detalieze o lege propriu-zisă. Se demonstrează că în situația în care actele de reglementare secundară (de exemplu, fișa postului), care stabilesc conținutul obligațiilor de serviciu ale făptuitorului, forma sau întinderea îndeplinirii acestor obligații, momentul efectuării lor, condițiile de efectuare a acestora etc., au un caracter autonom (adică, nu sunt adoptate/emise în limitele și potrivit normelor unei legi), lipsește temeiul aplicării art.329 CP RM. Se argumentează că în cazul în care în sfera de competență a făptuitorului nu intră obligațiile, a căror neîndeplinire sau îndeplinire necorespunzătoare i se incriminează, art.329 CP RM nu poate fi aplicat. Se ajunge la concluzia că art.329 CP RM nu poate fi aplicat în cazul în care sursele obligațiilor neîndeplinite sau îndeplinite necorespunzător de către făptuitor: 1) nu satisfac exigențele stabilite pentru un act normativ sau 2) satisfac aceste exigențe, însă nu au fost aduse la cunoștința făptuitorului prin publicare sau pe altă cale stabilită de lege.

Cuvinte-cheie: *neglijență în serviciu, faptă prejudiciabilă, acțiune, inacțiune, neîndeplinirea obligațiilor de serviciu, îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu, normă generală, normă specială.*

THE PREJUDICIAL ACT OF THE OFFENCES RELATED TO NEGLIGENCE IN THE WORKPLACE (art.329 PC RM)

This article analyses the prejudicial act, viewed as an element of the objective side of the offenses provided by art.329 PC RM. In this regard, there are pointed out the characteristics of the two normative modalities of the prejudicial act in question. It is established that in art.329 PC RM, by „inappropriate performance” it is meant a „performance accomplished by breaking the law”. Within this context, the term of „law” here also has the meaning of a secondary regulation issued by the Government, by another central or local public administration authority etc., which provides a law in its own right. It is shown that in the case of the secondary regulations (such as job descriptions), which establishes the content of the offender's work obligations, the form or the extent of the fulfillment of these obligations, the time and the conditions of their performance etc., if these regulations have an autonomous character (i.e. are not adopted/issued within the limits and according to the norms of a law), accordingly there is no basis for the application of art.329 PC RM. It is argued that, if the offender's responsibilities do not include obligations whose failure to fulfill them or their inappropriate fulfillment is incriminated to the offender, therefore, in these cases art.329 PC RM cannot be applied. It is concluded that art.329 PC RM also cannot be applied if the offender's failure to fulfill or the inappropriate fulfillment of his/her/their work obligations have backgrounds that: 1) do not meet the requirements set for a normative act or 2) they meet these requirements, but have not been brought to the offender's attention by publication or some other way established by law.

Keywords: *negligence in the workplace, the prejudicial act, action, inaction, the failure to fulfill work obligations, the inappropriate fulfillment of work obligations, general norm, special norm.*

Prezentat la 22.08.2017

Publicat: noiembrie 2017